

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců a JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Z. S.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 2. 2016, č. j. 45 Az 41/2014 – 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 17. 6. 2014, č. j. OAM-77/LE-BE03-ZA14-2014 (dále též „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Krajský soud žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost zcela odkazuje.

III.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítal, že krajský soud nedostatečně a nesprávně vypořádal námitky poukazující na nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a na porušení § 12 písm. b) zákona o azylu. Dále namítal nesprávné právní posouzení důvodů pro udělení humanitárního azylu, resp. doplňkové ochrany stěžovateli.

IV.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí a rozsudek krajského soudu, se kterým se ztotožnil. Kasační námitky neshledal důvodné. Navrhl kasační stížnost zamítnout.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na které Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky.

[8] Pokud stěžovatel poukazyval na nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., odkazuje Nejvyšší správní soud např. na rozsudky ze dne 19. 12. 2013, č. j. 9 Azs 16/2013 - 26, ze dne 22. 1. 2004, č. j. 4 Azs 55/2003 - 51, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, či ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, ze kterých vyplývá povinnost krajského soudu řádně vypořádat uplatněné žalobní námitky. Podle názoru zdejšího soudu se krajský soud dostatečně zabýval uplatněnými žalobními námitkami, vč. námitek poukazujících na nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a na porušení § 12 zákona o azylu.

[9] Institutem humanitárního azylu se zabýval Nejvyšší správní soud rovněž v řadě svých rozhodnutí (rozsudky ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, usnesení ze dne 28. 8. 2013, č. j. 3 Azs 14/2013 - 16 atp.). Z této judikatury vyplývá, že je na uvážení správního orgánu, zda humanitární azyl udělí, či nikoliv; míra volnosti uvážení správního orgánu je limitována pouze zákazem libovůle. Nejvyšší správní soud ve své ustálené judikatuře specifikoval skutečnosti, které jsou obvyklými důvody pro udělení azylu z humanitárních důvodů, tím však není lepší zdravotní péče, jakož ani další stěžovatelem uváděné důvody. Nižší úroveň zdravotnictví nemůže založit důvod pro udělení azylu (srov. rozsudky ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 226/2005 - 68, ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69, či usnesení ze dne 30. 6. 2009, č. j. 8 Azs 25/2009 - 77). Ani ekonomické důvody a s tím související těžké životní podmínky nejsou relevantní pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54, ze dne 28. 12. 2010, č. j. 8 Azs 16/2010 - 79). Stran doplňkové ochrany lze rovněž odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozhodnutí ze dne 20. 10. 2005, č. j. 2 Azs 463/2004 - 43, ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 Azs 31/2010 - 69, ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006 - 82, ze dne 21. 5. 2008, č. j. 2 Azs 48/2007 - 71, ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 70, či ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, publikované i pod 1849/2009 Sb. NSS.

pokračování

[10] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[11] Na závěr lze připomenout, že neudělení azylu nebo jiné formy mezinárodní ochrany stěžovateli nebrání případné legalizaci pobytu v České republice prostřednictvím institutů stanovených v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu